

СИМВОЛ НА ВЯРАТА

БЮЛЕТИН НА ЦЕНТЪРА ЗА РЕЛИГИОЗНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И КОНСУЛТАЦИИ
"СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ" ПРИ СТОЛИЧЕН ХРАМ "СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"
ОФИЦИАЛЕН УЕБСАЙТ: www.symvol.org
Брой 30, 27 ноември 2016 година

Скъпи в Господа Исуса Христа и посветени Нему православни духовници, монашестваци, братя и сестри, уважаеми читатели, търсещи Истината,

С оглед навлизането ни в Рождественския пост в този брой на „Символ на вярата” можете да прочетете:

- За православния пост.
- За това, че диетата не е пост.
- За сектата „Общество за Кришна съзнание”.
- Дискусия с един сектант за вегетарианството.
- Св. Василий Велики за православния пост.
- Информация за храм „Св. св. Кирил и Методий” и неговите текущи дейности.

ПОСТЪТ В ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА

Да стоим на пост пред Господа означава да внимаваме върху себе си, да съблюдаваме Божиите заповеди и да виждаме в изпълнението им най-голямото блаженство, спрямо което всяко наше лично желание или предпочитание бледнее. Нека още в началото на нашите размишления за поста се запитаме: „Можем ли да дарим на Бога нещо, което е само наше и не идва от Него?” Разбира се, че не. Защото и тялото ни, и душата ни, и вложените в нас таланти, и ближните ни, и природните блага около нас са все Негово дело и не биха могли да възникнат, ако Всеблагият Творец не бе създал духовния и физическия свят с техния богат и многолик потенциал. Следователно и добрите ни дела са наш дълг пред добрия Бог, а не наша заслуга, защото Какъвто е Първообразът - Бог, такъв трябва да е и образът Божий – човекът. „И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори; мъж и жена ги сътвори” (Бит. 1:27) – значи ние сме богообразни хора по вложената в нас словесност, разумност, вяра, творчески способности, умение за пълноценно общуване и даряване на безкористна любов.

Камъкът на планината на изкушенията над Йерихон, където Исус Христос се е молил и постил 40 дни и 40 нощи (сн.: Десислава Панайотова)

Развиването на способностите и талантите ни е наше богоустановено призвание за усъвършенстване до богоподобие, а не е самодостатъчно постижение на човешката ни природа и лична мотивация. Защото „рече Бог: да сътворим човек по Наши образ, (и) по Наше подобие” (Бит. 1:26). Човек, подобен на Бога според степента на вярата и любовта, силата на духа и светостта; човек, подобен на Бога не по същност (природа), а по благодат. Но колкото и да се усъвършенства човекът, колкото и духовни усилия да полага, колкото и подвизи да принася Богу, това пак му е от Бога дар, защото духовните способности също са вложени в нас от Него. „Както пръчката сама от себе си не може да дава плод, ако не бъде на лозата, тъй и вие, ако не бъдете в Мене; защото без мене не можете да вършите нищо. Ако някой не пребъде в Мене, бива изхвърлен навън, както пръчката, и изсъхва; и събират пръчките, та ги хвърлят в огън, и те изгарят. Ако пребъдете в Мене, и словата Ми пребъдват във вас, то каквото и да пожелаете, искайте, и ще ви бъде. С това ще се прослави Моят Отец, ако вие принасяте много плод, и тогава ще бъдете Мои ученици” (Йоан 15:4-8)

Ето защо постът като отказ - в Име Господне - от дадено благо е висш израз на нашата безусловна любов и непоклатима вяръност към Бога. Тъй като в отказването ни заради Бога от нещо тленно, от нещо, което ни привлича, е израз на нашето дълбоко съзнаване на факта, че най-висшето благо за нас е сам Бог и извън Него по-славни и по-истински блага не съществуват. Това е и това би трябвало да бъде постът в нашия живот – лишение, за да се върнем при Всеподателя на благата; самоограничение, за да се срещнем с Безграничния; самоотречение, за да пребъдем навеки в милостивите обятия на Спасителя. Обратното, несъблюдаването на православния пост е точно това, за което Бог предупреди човека още в рай: „от дървото за познаване добро и зло, да не ядеш от него; защото, в който ден вкусши от него, бездруго ще умреш” (Бит. 2:17). В който ден изпиташ недоверие към Бога, в който ден в теб надделее егоцентризмът, в който ден предпочетеш личното доволство, в който ден избереш да си консуматор вместо поклонник пред лицето Божие... в този ден ти ще си познал злото като се отчужиши от Създателя, като се отдалечиши от Живота и така срещнеш смъртта.

За да укрепи човека в доброто, за да го съхрани при Себе Си, за да го упражни в действената, истинска и вярна любов, Бог предложи на Адам и Ева малък подвиг – един-единствен пост, въздържане от едно-единствено дърво сред множеството други най-прекрасни дървеса

на рай. „Господ Бог взе човека (когото създаде) и го посели в Едемската градина да я обработва и да я пази. И заповяда Господ Бог на човека и рече: от всяко дърво в градината ще ядеш; а от дървото за познаване добро и зло, да не ядеш от него...” (Бит. 2:15-17) В момента, обаче, в който нарушиха Божията заповед, Адам и Ева изгубиха Бога, и в определена степен изгубиха един другото, изгубвайки своята невинност, чистата си и богоозарена любов, пълнотата на първостанното блаженство, радостта на безсмъртния живот. И погледът им се помрачи, похотта ги досегна, душата им се смути, раят се затвори за тях... Защото не спазиха поста – физическия и духовния. Ето как важноста на поста застава с цялата си сериозност пред нас и ни показва, че послушанието и въздържанието са живот, а непослушанието и разпуснатостта са смърт. Оттук се налага и твърде очевиден извод – ние можем да се спасим в Господа като вършим обратното на онова, което извършиха Адам и Ева. Ако посветим своята воля на Божията воля, дяволът няма да ни бъде господар, а грехът и смъртта няма да имат власт над нас навеки!

Затова светата Православна Църква ни призовава да угаждаме не на себе си, не на човеците, не на бесовете, а на Бога – в покаяние, смирение, пост, молитва, очистване от страстите и служение с вяра, надежда и любов.

Постните периоди и дни в Православната Църква

Рождественският пост

Според Типика (Устава) на БПЦ Рождественският пост е втори по своята продължителност след Великия пост. Той е 40-дневен и не е така строг като Великия и Богородичния пост, като е подобен на Апостолския (Петровия). Започва от 15 ноември и завършва на 24 декември. В навечерието на поста, на 14 ноември се отбелязват Рождественски заговезни - с взаимно опрощение и заговяване (последно консумиране на блажна храна), с разговори и създаване на нагласа за встъпване в предстоящия пост, посветен на славното Христово Рождество. През първата седмица на Рождественския пост и от 20 до 24 декември включително се консумира само растителна храна с олио. През останалите дни на този пост (без сряда и петък) се разрешават безгръбначни животни (охлюви, миди, октоподи и др.), които също се приемат за постни храни. Традиционно на 21 ноември - Въведение Богородично, и на 6 декември - Никулден, се консумира и риба. Човек, който се готви за изповед и св. Причастие, е необходимо предварително да уточни с изповедника си начина и степената на постене. Бременните жени, кърмачките, децата до 7 години, както и учениците (при невъзможност за стриктно спазване на поста в училищни условия), болните или хората с хронични заболявания са освободени от задължителността на поста или могат да посят по-облекчено. Това те непременно трябва да обсъдят с изповедника си, като му съобщят и мнението на лекаря за тяхното състояние.

Великият пост

Св. Четиридесетница наричаме оня свещен период от църковно-богослужебната година, който обхваща времето от Неделята на Митаря и Фарисея до Великден. Той се подразделя на **три периода**: първият е **подготвителен** - три седмици с четири неделни дни, а именно Неделята на Митаря и Фарисея, на Блудния син, Месопустна и Сиропустна; вторият е

четиридесетдневен - шест седмици с пет неделни дни, а именно Неделя Православна, на св. Григорий Палама, Кръсотопклонна, на св. Йоан Лествичник и на св. Мария Египетска; третият е **седмицата на Страстите Христови** - Великата седмица с нейното въведение от Лазарова събота и Неделя Цветница. /.../ Както триодите, така и останалите химни в Триода, са плод на аскети, които вдъхновени от Светия Дух, направиха от вярата, любовта и богословието си песен към Бога. Бихме могли да кажем, че Триодът съдържа молитвата и проповедта на Църквата за св. Четиридесетница. Следователно от тая книга можем да узнаем що е св. Четиридесетница, какво ни дава тя и какво изисква от нас. /.../ Преобраз на християнския пост църковните химнографи намират и в **Моисеевия пост**, когато „стоя Моисей на планината Синай 40 дена и 40 нощи... без да яде хляб и без да пие вода” и станал „Събеседник на Бога”, станал „Богоvideц” и получил Закона. От този род е и **постът на пророк Илия Тесвтиянин**, който подкрепен от ангелска храна, „вървя 40 дни и 40 нощи до Божията планина Хорив” и като резултат на този пост той можа да види Бога, можа да заключи небесата, получи огнена колесница и бе приет жив от Бога. Такъв бил постът и **на пророк Даниил и Тримата отроци**, които отказвали богатите царски трапези на вавилонския поробител и се хранили с овощки, но когато Даниил бил хвърлен в рова на лъвовете, а Тримата отроци - в огнената пещ, той обуздal устата на лъвовете, а те угасили горящата пещ и победили с поста беззаконстващия мъчител. /.../ Към тези постници и пости светите отци прибавят и **много други образи от Стария Завет**, между които са:

- **Ной и потопът**, който покри земята в продължение на 40 дни и 40 нощи, за да изтреби всички грешници и обнови живота;
- **Енох**, който благодарение на въздържания си живот не познал смърт и преминал жив в небесата;
- **Самуил и Самсон**, които станали: единият - пророк, а другият - храбър водач, чрез поста;
- **Иисус Навин**, който със силата на поста въвел Божия народ в Обетованата земя;

- *Йосиф*, който благодарение на въздържанието си станал управител на Египет и спасител на своя народ;
- *Давид*, който чрез поста победил Голиат и получил царство;
- *Елисей*, който с пост възкресил мъртвото дете;
- *Исаия*, който постейки, станал избран създ на боговидение и пророчество;
- *Иона*, който благодарение на поста се спасил от утробата на кита и станал предобраз на Христовото възкресение;
- *Ниневитяните*, които с тридневния си пост умилостивили Бога и се спасили от Неговия справедлив гняв.

Всички изброени пости от Стария Завет са предобраз, сенки. **Господ Исус Христос чрез четиридесетдневния Си пост в пустинята даде изпълнението**, истината, действителността, като изпълни Божията воля и ни изведе от властта на греха. Той, Новият Адам, пости, за да развърже непослушанието на стария Адам към закона на поста. Той като Енох не видя тление, като Ной възроди света, като Йосиф излезе от затвора на смъртта и управлява мисления Египет, като Самуил и Сампсон извърши чудеса, като Иона излезе от утробата на ада, като Даниил и Тримата отроци разкъса устата на мислените лъвове и угаси огъня на греха, като Исус Навин въведе народа Си в Обетованата земя и като Моисей стана Законодател на Новия Израил.

При всички тези образи химнографите подчертават новия закон на поста, чрез който Господ ни дава възможност да се очистим и станем съобщници на Неговото Възкресение, за да вкусим от плодовете и на вечните блага. Така **постът в Новия Завет получава христологичен характер** и става един от начините за подражаване на Христа. Всеки, който пости в определените от Църквата дни, подражава на Христа, мистично се преобразява, живее в Христа, става съработник на Христа при изпълнението на плана на Божието Домостроителство за спасението на човека и света. Светата Църква **през Предпасхалния период** ни дава и примера на подобострастни нам човеци, които подражавали на Христа, се оказали „победители на греха”. Това са:

Всички мъже и жени, просияли в пост, чиято памет ние чествуваме в **събота преди Сиропустна неделя**, „та като имаме пред очи тяхната памет и борба, пише химнографът, да станем по-силни за стадиона и като вземем от тях пример и помощ, да се насочим към духовни подвизи, знаейки, че и те са били подобни на нашето естество”. Той ги назовава духоносни, богоносни, деници, ангели, цветя на пустинята, бисери, велики страдалци на чистотата, приснопаветни царе на страданието, дом на премъдростта, светилници, ангеломъдрени, огнеявление, небомъдрени, стълбове на въздържанието и пр. **Св. вмчк Теодор Тирон**, чиято памет чествуваме в събота на Първата седмица на поста. Той се явил насън на Цариградския патриарх Евдоксий, за да му поръча християните да не ядат през първата седмица на поста от храните на пазара, опръскани с идоложертвена кръв по заповед на император Юлиан Отстъпник, а да си варят жито (в евхаистки диалект - коливо) и да ядат от него. Св. Църква ни сочи живота на св. вмчк Теодор, който се показал „твърд в страданието и търпелив в болките” и който обърнал „отстъпничеството от Христовата вяра в суетна интрига”. **Светите Отци**, чиято памет чествуваме в Първия неделен ден на Великия пост - **Неделята на Православието**, които победиха иконоборците и защитиха Православието; **св. Григорий Палама**, Солунски архиепископ, аскета, бореца, съзрцателя на несъзданната светлина; **преп. Йоан Лествичник**, аскета, който е прекарал 40 години в Синайската пустиня и написал своята „Лествица” от добродетели; **преп. Мария Египетска**, чрез живота на която св. Църква ни сочи как една блудница чрез покаяние и пост можа да стане победителка на греха, събеседница на ангелите и невеста Христова - всичко това ни дава вече самата св. Четиридесетница. /.../ Св. Четиридесетница иска от нас да пазим поста така, както са го спазвали старозаветните праведници и да подражаваме на Христа по опита на всички мъже и жени, просияли в пост през всички християнски времена, за да станем чисти, твърди, премъдри, христоносци, богоносци: да отбягваме

мерзостта, както ни повелява св. Теодор Тирон; да пазим Православието, както ни учи св. Григорий Палама; да се изкачваме по Лествицата на добродетелите, както ни поучава св. Йоан Лествичник, да постигнем праведност, както ни го показва св. Мария Египетска. Св. Четиридесетница иска от нас, както се молим във всяка Пржедосвещена Литургия, „да се подвизаваме с добрия подвиг, да преминем времето на поста, да запазим вярата неразделна, да смажем главите на невидимите змии, да се явим победители на греха и неосъдително да достигнем и се поклоним на светото Възкресение”. Изпълним ли всичко това, нека бъдем сигурни, че сме се приобщили към Кръста и Възкресението на Господа, което е залог на това, че ще бъдем наследници на Божието Царство - венценосци и жители на Горния Йерусалим. /.../

(Със съкращения)

Източник: bg-patriarshia.bg

Забележка: През Великия пост задължително в сряда и петък, в 5-те дни на първата седмица се пости **без олио** до Тодорова събота, както и през Страстната седмица с изключение на Велики Четвъртък и Велика Събота. Спазващите стриктно Великия пост се въздържат от олио в споменатите дни, както и през целия пост с изключение на събота и неделя и на празниците св. Благовещение и Вход Господен в Йерусалим. Вярващите, които имат благословението на своя изповедник за по-облекчен режим на постене използват олио през по-голямата част на Великия пост. На Разпети петък се пазят най-строг пост. Тогава много християни не вкусват нищо, вкл. и вода, като израз на преклонение и благодарност пред кръстните страдания на нашия Изкупител Господ Исус Христос.

Апостолският (Петровият) пост

Апостолският пост започва след 1-та неделя след Петдесетница и обикновено продължава няколко седмици през м. юни до 29 юни – Св. първовърховни апостоли Петър и Павел. Дължината му зависи от датата на Великден в съответната година. Чрез Апостолския пост ние изразяваме благодарността и верността си пред делото на св. Христови апостоли – съработниците на Божието спасително дело на земята, първите строители на Христовата Църква, нашите в Господа наставници и първоучители. По степента на строгост Апостолският пост е сходен с Рождественския.

Богородичният пост

Богородичният пост е утвърден от църковната традиция в чест на Успение на Пресвета Богородица - 15 август. Започва на 1 август. Свързан е изключително с почитта, любовта и надеждата на православните християни към Божията Майка. Богородичният пост има строг характер, подобно на Великия пост. Само на празника Преображение Господне - 6 август, се разрешава приемането на риба.

Еднодневни пости

В годишния си и седмичен кръг Православната Църква е определила специални постни дни:

► **всяка сряда** – припомняме си Юдиното предателство спрямо Исус Христос, за което неверният ученик получава 30 сребърника с условието да предаде Богочовека на юдейските първосвещеници;

► **всеки петък** - за спомен на Христовите кръстни страдания и жертвена смърт;

► **на Кръстовден – 14 септември** - за спомен на кръстните страдания на Исуса Христа, и въздигането от св. царица Елена на открития под Голгота Честен и Животворящ Кръст Господен.

► **срещу Богоявление – 5 януари** - за достойна подготовка преди празника на Христовото Кръщение в р. Йордан и явяването на Св. Троица;

► **в деня на Отсичане главата на св. Йоан Кръстител – 29 август.**

Пост преди и по време на св. Литургия

По правило въздържане от вода и храна се изисква от християните от полунощ във **всеки неделен и празничен ден до приемането на св. Причастие, взимането на нафора и свършването на светата Литургия**. За по-немошните може да се позволява вода, но принципно въздържането от храна е задължително преди и по време на св. Литургия (с изключение на упоменатите по-горе групи хора).

Доброволно допълнително постене

Постът може да бъде общ (задължителен) и личен (доброволен).

Доброволен пост е *тримиренето / тримеренето* – напр. първите три дни от Великия пост или от Страстната седмица се прекарват в пълно въздържание.

Може да бъдат избрани и допълнителни дни / периоди за постене през годината и седмицата:

- когато човек изпитва нуждата от цялостно покаяние и засилен подвиг;
- когато се сблъсква с тежки житейски несгоди и големи изкушения;
- когато иска да измоли Божията помощ за важни свои начинания;
- когато изпросва милостта Божия за свои близки и познати и др.;
- когато монаси се подвизават във Велика схима и пр.

Добре е да подчертаем, че никой не бива да се товари с прекомерни постнически и други подвизи без да се е посъветвал със своя духовен наставник и изповедник. Всичко в Църквата трябва да се прави с разсъдливост, смирение и благословение, за да е полезно и спасително.

ДИЕТАТА НЕ Е ПОСТ

Много съвременни християни объркват поста с пазенето на диета и акцентират в постните периоди върху възможността за лечение и отслабване. Действително, православният пост е много полезен и нерядко спомага за регулирането на телесното тегло, но основната му функция е да ни очисти от страстите, да ни учи на смирение и овладяване на помислите и поведението ни, да въздига духа ни към Бога и да ни прави по-милостиви към нашите ближни. В период на пост, а и в цялостния ни живот е твърде неправилно да следиш ежедневно кантара, вместо да се каеш за прегрешенията си, да мислиш повече за фигурата си, отколкото да се готвиш за предстоящия голям празник, да се вълнуваш предимно от това дали те харесват другите, вместо да копнееш да угодиш на Бога. *„Душевният човек не възприема онова, що е от Божия Дух: за него това е безумство; и не може да го разбере, защото то се изследва духовно”* (1 Кор. 2:14). За духовните неща, за вярата, за Църквата, за Бога не бива да се мисли плътски (срв. 1 Кор. 3:1-4), защото *„друга основа никой не може да положи, освен положената, която е Исус Христос”* (1 Кор. 3:11). А както за всичко, така и за поста, Богочовекът Христос е върховният пример, свършеният духовен идеал, самооткровението Божие. В Неговото човеколюбиво служение трябва да се оглеждаме всеки път, когато мислим и говорим за поста или възнамеряваме да встъпим в пост. Исус *„като пости четирийсет дена и четирийсет ноци, най-сетне*

огладня” (Мат. 4:2). Така пише в Евангелието за онзи период, в който Господ се усамоти в планината над град Йерихон преди да отпочне своята тригодишна мисия и проповед сред човеците. Тук съзираме тотално абстрахиране от всичко земно и материално, върховно посвещение на молитва и подвиг, пълно мобилизиране на вътрешните сили за предстоящата изкупителна жертва. Огнено, целебно слово. Правда и милост. Кръст и Възкресение. Свършена Богочовешка любов. Когато става дума за нашето спасение, наистина трябва да сме много сериозни. Колкото нашата жажда за безсмъртие не е шега, толкова и постът не е диета. В Новия Завет Господ ни говори не за диети, а за поста като средство за спасение. *„Кога постите, не бивайте намръщени като лицемерците; защото те си правят лицата мрачни, за да се покажат пред човеците, че постят. Истина ви казвам, те получават своята награда. А ти, кога постиш, помажи главата си и умий лицето си, та да се покажеш, че постиш не пред човеците, но пред твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в скришно, ще ти въздаде наяве. Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат; но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.”* (Мат. 6:16-21).

Пост и духовност в сектата „Международно общество за Кришна съзнание” (МОКС)

В България сектата „Общество за Кришна съзнание” е регистрирано вероизповедание. Ще дадем примери за нейното отношение към божественото и към поста, както и към Православието, за да можете сами да прецените къде е истината, къде е благодатта, къде е Божието присъствие и спасение. Свами Прабхупада „изброява 64 служения в чест на Кришна, главното от които е това – да съблюдаваш вярност към гуруто, на който следва да се подчиняваш безпрекословно, и да му служиш така, сякаш той е сам Кришна. /.../ Самото съществуване на гуруизма, който е по същество божествена непререкаема власт, произхождаща от обикновен грешен човек, развъртава както душата на «учителя», така и душите на неговите подчинени и ги привежда към страшни падения. /.../ Историята на МОКС е показала, че тази секта представлява изключително строга

деструктивна организация с тотална система на подчинение, ползваща се от методите на подтикване на личността и контролиране на съзнанието”. [Цит.: Проф. Александър Дворкин – „Кришнарите – такива, каквито са”. Със съкр. от „Глаголь” № 8, 2002] Животът на твърдите поклонници на Кришна е много суров, напълно се забраняват алкохолът, наркотиците, кафето, месото, рибата, както и разговорите, които не са свързани с Кришна. Общуването с външния свят е силно ограничено, включително със семейството и приятелите. В сектата се проповядва, че Исус Христос е едно от милионите превъплъщения на Кришна. Ние пък, православните, изповядваме заедно със св. апостол Петър, че извън Христа *„под небето няма друго име ... чрез което трябва да се спасим”* (Деян. 4:12).

*Бхактиведанта Свами Прабхупада или Шри Чайтаня
Махапрабху (1896-1977)
– основателят на Международното общество за Кришна
съзнание
(сн.: Интернет)*

Разговор с един сектант за вегетарианството

Уважаеми читатели,

През лятото получих няколко електронни писма, най-вероятно от привърженик на неоиндуистката секта „Общество за Кришна съзнание“. Те бяха подписани от човека „С. А.“ като първият инициал стои вместо „духовното“ (индийското) му име, а второто сигурно е реалното българско фамилно име на нашия сънародник. Тъй като той не е заявявал изрично своето съгласие или несъгласие кореспонденцията ни да бъде публикувана, тук отпечатваме дискусиата ни за яденето и неяденето на месо като ползваме инициали за заявеното от него име. Този разговор в писма ни се струва много подходящ пример за самонадеяното сектантското отношение към въздържанието и конкретно онагледява сбъркания път на множество българи в тяхното търсене на Бога и истината. Надяваме се, че настоящата публикация, макар да не претендира за изчерпателност, ще отговори на много ваши въпроси и ясно ще очертае разликите между вегетарианството и православния пост. Вярваме, че тази споделена (без никакви промени) кореспонденция ще ви предпази от увличане по горделиви сектантски лъжеучения, ще ви бъде полезна в оформянето на действително духовно отношение към храната, към неизменното и свято Православие и към спасението чрез вярата в истинския, Троицния Бог – Отец и Сина и Св. Дух.

2016-07-31 08:56

С. А.: Уважаеми духовници,

Болката, която са изпитали жертвите на атентатите, ме кара да ви пиша за пореден път. Очевидно е, че ислямът трябва да се реформира, Коранът да се пренапише. Така, че да не призовава към клане на другочерците, нито пък да може да се тълкува в този смисъл. Вие обаче също трябва да си реформирате религията. Да си редактирате Библията така, че тя да не учи, че месоядството е благословено от Бога, както каза в едно предаване по СКАТ отец Боян Саръев. С това учение обричате душите на вашето паство на страдание в отвъдния свят, както и вие като проповядващи това богонеугодно учение ще понесете отговорност пред Божия съд. Отец Боян Саръев каза: „Така е било в продължение на хилядолетия, така и ще бъде.“ По същата логика: Като погледнем историята, ислямът е бил разпространен с меч, ятаган, насилие както в България и Балканския полуостров, така и на други места извън Арабския полуостров. Такива са били в миналото, такива са и днес – главорези, изнасилвачи. По логиката на отец Саръев, така ще е и в бъдеще. Дали има пряка връзка между месоядството на християните и това, че стават жертва на ислямски главорези, е въпрос, който оставям настрана.

Но всеки, който иска да заслужи Божията милост, а тя е все по-необходима, тъй като става все по-очевидно, че няма служба за сигурност на света, която да може напълно да се справи с тази духовна зараза, каквато е ислямът/ислямизмът, трябва да се усъвършенства нравствено и сам да се реформира, за да може да се надява и другите да се реформират. Моля ви, бъдете вегетарианци и проповядвайте вегетарианство!!!

Ваш в Бога С.А.

2016-08-03 1:40

Д.П.: Уважаеми г-н А.,

В Православието има много хора - миряни, духовници и монашестваци, които изобщо не ядат месо, както и риба. На Света Гора Атон по устав ядат само риба, млечни и растителни продукти, но не и месо. Много монаси там дори нищо не ядат в понеделник, сряда и петък... През цялата година... Най-големият постник на 10 век в България св. Йоан Рилски дори има нетленни свети мощи в Рилския манастир. Той чува молитвите ни и ни помага, а светите му мощи дори благоухаят за тези, които Бог удостои... Същевременно, обаче, ние - православните християни - се ръководим от думите на Спасителя на света Господ Иисус Христос: „слушайте и разумеете; не това, що влиза в устата, осквернява човека, а онова, що излиза из устата, то осквернява човека“ (Евангелие от Матея, гл. 15, ст. 10-11) - т.е. лошите думи, лошите помисли, гневливостта, похотта, лъжката, ересите и пр.... Спасението ни наистина преимуществено зависи от това, което се случва в нашето сърце, в нашия ум, в нашия дух. Иисус Христос 40 дни не е пил дори вода в пустинята над Йерихон, но същевременно в други моменти е ял и месо, и риба... С това е искал да покаже, че не външните за човешкия дух действия и навици влияят върху нашата вечна съдба, а вярата ни и духовното ни състояние. Всеки избира как да се храни, но Бог си избира и измежду едните, и измежду другите тези хора, които са Му благоугодили. И тях ще приеме във вечното си и всеблажено царство след всеобщото възкресение на мъртвите (до което няма прераждания, защото кармичен закон не съществува, а лична отговорност в единствения ни земен живот). Давам ви пример за относителността на вегетарианството и веганството в духовен план: в най-северните ширини ескимосите не могат въобще да ги съблюдават; там тези начини на хранене са невъзможни. Но е възможно тези хора, ако приемат св. Православие, познаят Христос, участват в тайнствата на Църквата (особено в Изповедта и Причастието) - **ДА СЕ СПАСЯТ**. Спасяват ни любовта към **ИСТИНСКИЯ БОГ**, смирението и Божията благодат, а не храната, която е тленна - била тя месна, млечна или растителна. /.../

Трисветият Бог да Ви помага.

Д-р Десислава Панайотова

С. А.: Уважаеми Духовници,

Не мога и няма как да се съглася с думите, че „не това, що влиза в устата, осквернява човека, а онова, що излиза из устата, то осквернява човека“. Ако в устата влезе портокалов сок вместо шампанско разликата ще е много голяма. Ако вместо шампанско влезе ракия, последиците върху способността за шофиране на консуматора ще бъдат явни и могат да имат катастрофални последици. Освен че влияе върху мозъка ни и оттам върху характера и поведението ни, храната може да бъде причина не за просветлението ни и спасението, а за падение и тъмнотушие, според това как е придобита. За да влезе месо в нечия уста, трябва да се заколи/убие прасето или кравата и пр. Ако не проявяваме милост към животните, вероятността да заслужим Милостта на Върховния намалява. Съгласен съм, че любовта към Бога ни спасява, но как засвидетелстваме любовта си към Бога? Един начин за това е като не убиваме и не леем кръвта на Неговите създания. Като сме милосърдни към тях и не им причиняваме страдание и не ги лишаваме от правото на живот. „Вярата без дела е мъртва“, казват християнските духовници. Е, и любовта към Бога без дела е мъртва. Наистина, аргумента с ескимосите е смехотворно несъстоятелен за вегетарианците. Той беше многократно оборен в групата във

Фейсбук. Но ако сте пропуснали, ето: Ако хората се заселят на луната, а то и сега са се заселили на Международната космическа станция, дали ще се върнат на Земята да се запасят с храна или християнската им вяра няма да им попречи да започнат да колят себеподобните си и да правят пържоли от тях. Там няма тюлени, бели мечки или риба. Е, какво, хора ли ще ядат ескимосите на МКС??? Ако искат да угодят на Бога, ескимосите или трябва да се запасяват редовно с вегетарианска храна или да се заселят по-на юг. Моля ви не приспивайте съвестта си с привидно добри аргументи! Моля ви бъдете вегетарианци и проповядвайте вегетарианство!!!

Ваш в Бога С. А.

Д.П.: Несъстоятелно е да се предлага ескимосите да се преселват някъде другаде. Космонавтите са в неестествена среда и са солидно подкрепяна гилдия, а ескимосите живеят при естествени условия, нещо, което би трябвало да Ви е близко като състояние. Не приемате християнската гледна точка, защото имате други религиозни убеждения, стоящи зад вегетарианския Ви активизъм. Това е закономерно. Св. Троица - истинният Бог да Ви помага да намерите пълнотата на Истината - Христос! И да Му се доверите.

ДП

С.А.: Уважаема г-жо Панайотова,

Аз принадлежа към друга религия, именно защото не мога да се съглася с християнското насърчаване на клане на животни и учението, че животните нямали душа. Т.е. причинно-следствената връзка е обратна на тази, която ми приписват в последното си писмо, за което писмо ви благодаря. В наше село родът ни е известен като Попхристовите. „Защото сме имали 14 попа в рода си”, казваше дядо ми, Бог да го прости. Докато бях дете в социалистическа България баща ми нерядко казваше „Хайде да те направим едно попче!” Тогава ме беше много срам, че ми предлага такова нещо. По-късно, на 16 години, започнах да практикувам йога и благодарение на йога и пречиштането, до което тя води, осъзнах какво е религията: религията е път към вечно щастие, към свършенство, към нравствено свършенство и вечно блаженство. В същото време дойде и демокрацията. Тогава имах мисли да завърша духовна семинария и да стана свещеник, идея, която се подкрепяше от моите родители. Нямах да е трудно. Тук има и манастири, и във всеки град има църкви, щях да имам духовна практика, за която да получавам и заплата от Църквата. Интересът ми към религията ме накара да прочета Библията. Чел съм и книгата „Покаяние и изповед” от Сливенския Митрополит Йоаникий, която много ми хареса. Има много неща, които харесвам в християнството, като например позицията Ви по отношение на гей парадите: „Парад на възгорделия се грях!” Не станах християнски свещеник поради гореизложената причина. Ненасилието е най-висшата добродетел. Това за ескимосите, което сте ми писали в 3:34 ч. на 7.08.2016, го приемам като плод на небистър ум вследствие на безсъние. Опитайте се да намерите някакви други контрааргументи, по друго време на деня, докато слънцето, което и животните искат да виждат, грее. Има и друга причина да проповядвате вегетарианство: Установено е, че за произвеждането на един килограм месо се консумира много повече вода, стотици или хиляди пъти повече, отколкото за производството на мляко или зърнени храни. В същото време анализатори казват, че евентуални бъдещи войни ще се водят за вода, тъй като водата става все по-оскъден ресурс. Така че моля Ви! В името на мира по света! Бъдете вегетарианци и проповядвайте вегетарианство!

Ваш в Бога С.

С. А.: Уважаема г-жо Панайотова,

Ето ви още един аргумент срещу месоядския коз с ескимосите:

В миналото като са тръгвали на дълго плаване след известно време в открито море ги е хващал скорбут - болест, един от симптомите на която е окапване на зъбите. После разбрали, че това се дължи на липса на витамин С и се запасявали бидони кисело зеле и така не ги хващал скорбут. По същия начин

културният човек не би отишъл в Арктика без да се запаси с чиста вегетарианска храна, за да съхрани духовното си здраве и чистота, както на Международната космическа станция никога не се извинява, че понеже там не расте нищо, няма и животни, затова видете ли ни се налага да колим хора. А тези ескимоси са били диви и месоядни още преди да се заселят в поляричните области, та затова не са имали скрупули да си останат там, тънещи в невежество. Нали също се сещате колко кратък е техният живот вследствие на месната храна. Моля Ви не се опитвайте да си измиете съвестта с този аргумент.

Слава на Всевишния! С.А.

Тук, без да коментираме постепенното навлизане на С.А. в неуважителния тон и многото му нелепи твърдения, ще направим кратък анализ само на едно от горните сектантски твърдения, от които лъха силна гордост и духовна прелест (т.е. духовно съмнение, лъжливо усещане за лична духовна просветеност и за „примитивност” у другите).

За жестокостта на ислямистите. Погрешно сектантът сочи като основна причина за ислямистките убийства и изнасилвания яденето на месо. Всяко лъжеучение, всеки грях са свързани с бащата на лъжата – дявола, който си е „открай човекоубиец” (Йоан 8:44). Самият дявол е паднал ангел, т.е. духовно същество, което не се храни с нищо. Следователно неговата измяна и отдалеченост от Бога е причината за тъмните му желания и сатанински дела. Ето как св. пророк Иезекиил описва отпадането на Сатанаил от Бога: „*Ти беше в Едем, в Божията градина; /.../ Ти беше помазан Херувим, за да осеняваш, и аз те поставих за*

Йеромонах Григорий
(сн.: Pravoslavie.ru)

това; ти беше на светата Божия планина, ходеше посред огнени камъни. Ти бе свършен в пътищата си от деня, когато бе сътворен, докле не се намери в тебе беззаконие /.../ и ти съгреши; и аз те свалих като нечист от Божията планина, изгоних те, осеняващи Херувиме, изсред огнените камъни. От хубостта ти се възгордя сърцето ти, от тщеславието си ти погуби мъдростта си: затова аз ще те сваля наземи, ще те предам на позор /.../ и аз ще извлека изсред тебе огън, който ще те и погълне; и аз ще те обърна в пепел на земята пред очите на всички, които те видят. Всички, които те знаеха между народите, ще се слисат

за тебе; ти ще станеш за ужас, и няма да те има навеки” (Иез. 28:13-19). Регистрирани са и множество случаи на агресия, убийства и самоубийства, извършени от сектанти, вкл. вегетарианци и вегани (последните консумират само растителна храна). Любовта към животните, лозунгите за ненасилие, неяденето на месо и практикуването на йога и медитация по никакъв начин не възпират някои сектанти да извършват най-тежки грехове. В Православие.ру [http://www.pravoslavie.ru/87202.html] откриваме потресающа информация за убийство, извършено от сектант-кришна, т.е. почитател на индуисткия лъжебог Кришна. В Красноярска област на 21 март 2000 г. в периода на Великия пост в Свято-Троицкия храм (гр. Тур) се случва страшна трагедия. В 3,00 ч. през нощта на прага на храма зверски е убит йеромонах Григорий (Яковлев).

50-годишният свещеник е бил принесен в жертва от кришна на име Кришниц Роман Харевич. Поклонникът на Кришна отначало пронизва с шило сърцето, а след това и шията на йеромонах Григорий. После убиецът поваля свещеника на земята и с остър нож отрязва главата му. Кришнарят влиза в храма, внася главата в олтара, обикаля около олтарната трапеза и полага върху нея главата на йеромонах Григорий. Убийството

е установено в 7,00 ч. сутринта. Кришнарят е арестуван и при разпита признава, че е извършил ритуално убийство. Престъпникът заявява, че неговият гуру го изпратил в името на Кришна и му заповядал да убие свещеника именно по такъв начин. Убиецът не се разкайва за стореното.

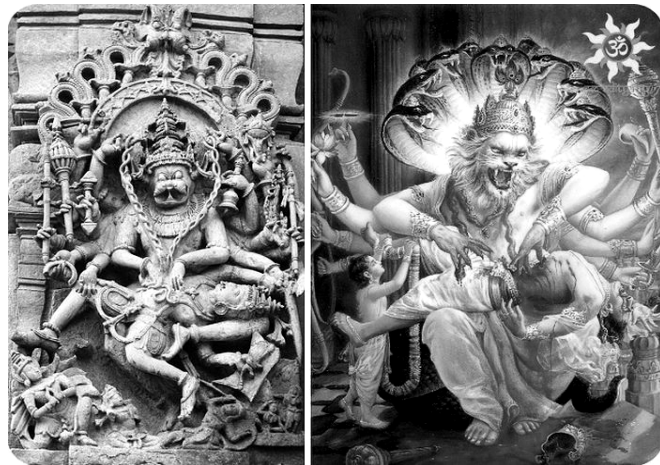

Опелото на йеромонах Григорий
(сн.: Pravoslavie.ru)

помощ. За известно време Роман изчезнал и по-късно се появил в нощта на убийството.

От горния реален разказ става пределно ясно, че не месото ни прави безмилостно жестоки и увлечени в нашата религиозна „правова“, а гордостта и изповядването на неправилна вяра в лъжливи божества. Когато човек не вярва в Отца и Сина и Св. Дух, когато страни от осветяващите и спасителни тайнства на Православната Църква, когато ревностно се посвещава на други богове, той всъщност се предава в ръцете на бесовете. Оттам произлизат психическите отклонения и демоничните обсебвания, водещи до такива престъпления като ритуалното убийство на руския йеромонах Григорий. Убийство, извършено от вегетарианец-кришнаря с „духовното“ име Кришниц... Кришнарите в България спазват определени постни правила, в които категорично е забранено консумирането на месо и яйца (особено тези с вътрешен зародиш), тъй като те представлявали бъдещото пиле и затова яденето им се счита от сектантите за

убийство. Но сами се убедихме, че Христовите думи са истинни: че не това, което влиза в човека, го осквернява, а помислите и делата, които произлизат от човешкото сърце. Лъжливите вери, ересите и сектите са опасни най-вече с това, че в тях не е възможно за човека да осъществи лична среща с Господ Исус Христос, нито да принесе истинско покаяние, нито да придобие святост. Затова и сектантският пост не спасява, а възгордява, тъй

Изображения на „бог“ Кришна
(сн.: Интернет)

като не е Христоцентричен. И ние, православните, много трябва да се пазим от гордостта, от охладняването на любовта към Живия Бог и към конкретния ближен. Защото на нас, на които е богодарувано съкровището на православната вяра, е поверена и най-голяма отговорност. „От всекиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква“ (Лука 12:48). Затова: да светим Божието име, да изпълняваме Божията воля, да пазим св. Православие и да не мислим, че сме по-големи и по-мъдри от Христовата Църква.

ПРАВΟΣЛАВЕН КАТЕХИЗИС

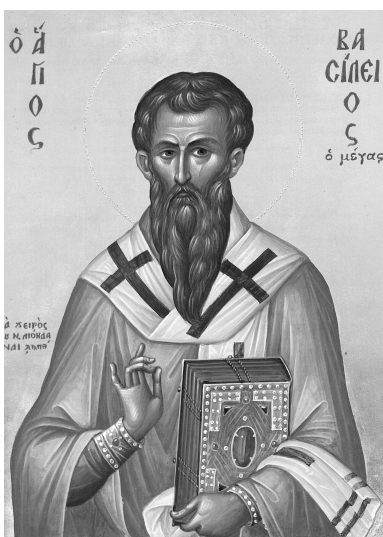
ГЛАСЪТ НА ОТЦИТЕ НА ЦЪРКВАТА

СВ. ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ

(330-378)

За поста

Постът е древен дар, който не старее, а непрестанно се обновява и цъфти в пълна красота. Може би предполагаш, че неговата древност е като тази на Закона? Постът е по-стар от Закона. Недей да мислиш, че денят на Очищението, установен в Израила в седмия месец, в десетия ден от месеца, е начало на поста (Лев.16:29). Задълбочи се в историята и търси древността на неговия произход. Постът не е ново откритие, а скъпоценност от Отците. Всичко, което се отличава с древност е почтено. Уважи старината на поста. Той е и съвременник на човечеството. Постът е узаконен в рая. Такава първа заповед получил Адам: „а от дървото за познаване добро и зло, да не ядеш от него“ (Бит.2:17). Това: „да не ядеш“ е установяване на поста и въздържанието. Ако Ева бе постила и не бе вкусила от дървото, сега не бихме имали нужда от този пост, защото не здравите имат нужда от лекар, а болните (Мат.9:12). Ние сме повредени от греха - нека се изцерим чрез покаяние, а покаяние без пост е непълно. Заповядано е да не се предаваме на суета и

да се съкрушаваме духом, а пред Бога ще се оправдаем чрез поста. Понеже не сме постили, затова сме изгонени от рая. Нека да постим, за да се върнем там. Не подражайвай на престъплението на Ева, не приемай отново съвета на змията, която ти предлага лакомия, за да угодиш на плътта. Не се оправдавай с недъзи и слабости на тялото, защото не на мен представяш тези оправдания, а на Бога. Отговори ми: как не можеш да постиш, а можеш да пресицаш и товариш тялото си с всевъзможни храни?! В рая не е имало нито вино, нито скалване на животни, нито ядене на месо - след потопа открили виното, след потопа е речено: „Всичко, що се движи и живее, ще ви бъде за храна“ (Бит.9:3). Наслаждението станало позволено когато не останала надежда за съвършенство. Впрочем ползата от поста не бива да те ограничава

само в едно въздържание от ядене на блажна храна, защото истинският пост е отдалечаване от злини. Избягвай неправдата. Прости на ближния си оскърблението. Опрости делата на

длъжника си. Не пости в караници и съдене - въздържайки се от вино, не се въздържаш от произнасяне на обиди; не ядеш месо, а изяждаш брата си; постиш цял ден, а ходиш по съдилища. Постът препраща молитвите ни към небето, като ги превръща в криле при възкачването ни горе. Постът е духовно възрастване за семейството, майка на здравето, възпитател за младостта, украшение за старите, добър спътник за пътуващите, надежден съжител на обществото. Постът ражда пророците, дава крепост на силните, умъдрява законодателите. Постът е добър страж

за душата, надежден спътник за тялото, оръжие за доблестните люде, училище за подвижниците. Той отстранява изкушенията, укрепва подвижниците в благочестието, става съжител на трезвостта, ражда целомъдрие в душите. Във война той извършва подвизи, във време на мир учи на безмълвие, освещава назорея, усъвършенства свещеника, а пресищането е начало на всякакви злини. Затова постът е оръжие за борба против пристъпите на злия, а *“този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост”* (Марк 9:29). Колко много са благата от поста!

ХРАМ „СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“
1202 София, ул. „Г. Вашингтон“ 47
Тел. 02 /983 14 85
Официален уебсайт: www.symvol.org

Храмово духовенство:

Негово Високоблагочестие ставрофорен иконом Александър В. Георгиев –
предстоятел на храма и председател на църковното настоятелство
Негово Благодочестие свещ. Методий Корчев

ДАРЕНИЯ
за храм „Св. св. Кирил и Методий“
Банкова сметка:
IBAN BG07UNCR70001520521504

Заповядайте на откритата ни беседа на тема:

**СВ. СЕРАФИМ СОФИЙСКИ ЧУДОТВОРЕЦ - БЛЕСТЯЩ ЗАЩИТНИК НА ВЯРАТА
СРЕЩУ МОДЕРНИСТИЧНИТЕ ОТСТЪПЛЕНИЯ**

Лектор: г-н **Дарин Алексиев** - православен богослов и преподавател по Догматика в ПДА „Св. св. Кирил и Методий“ и в СДС „Св. Иван Рилски“.

Беседата ще се проведе в Лекционната зала на Енорийския център при храм „Св. св. Кирил и Методий“ (ул. „Г. Вашингтон“ № 47), ет. 1
30 ноември (СРЯДА) 2016 г. – 18,30 ч.

В Х О Д С В О Б О Д Е Н

ХРАМ „СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“
ХРАМОВА БИБЛИОТЕКА
Над 3 000 тома в различни категории.

Работно време:
Четвъртък: 8:00-10:00/16:00-18:00
Петък: 8:00-10:30/16:30-18:00
Събота: 8:00/12:00
Неделя: 11:30-16:00;

Facebook - Библиотека към столичен храм „Св. св. Кирил и Методий“
(на страницата е публикуван каталог)
За информация: 0878 394 801

За храм “Св. св. Кирил и Методий” настоящия брой на бюлетина „Символ на вярата” подготвиха:
Д-р *Десислава Панайотова* – директор на ЦРИК „Св. св. Кирил и Методий”, автор на водещата статия и гл. редактор на „Символ на вярата”.

Красимир Георгиев - предпечатна подготовка, Издателски център „Св. св. Кирил и Методий”